

21 januari 2021 in Geloof

'We zaten nog midden in alle coronaproblemen, en toen kwam tyfoon Quinta'

Remco en Ellie Pijper zetten zich met Stichting Sparrow al ruim tien jaar in om kansarme kinderen in de Filipijnen naar school te laten gaan. Vorig jaar maakten ze de keuze om hier beide honderd procent voor te gaan en fulltime op giften te gaan leven. Met een gezin met vijf kinderen is dit niet altijd makkelijk, maar ze zien het werk groeien, ondanks de coronacrisis.

De kiem van Stichting Sparrow ligt in 2006, toen Ellie net afgestudeerd was als verpleegkundige en - voordat ze aan een baan in Nederland begon - vrijwilligerswerk wilde doen in een ontwikkelingsland. In de Filipijnen ging ze aan de slag in een huis voor ondervoede kinderen. Na het geplande halfjaar wilde ze langer blijven. En na dat jaar wilde ze nog langer blijven. Remco besloot een goede baan als lobbyist op te zeggen en Ellie achterna te gaan.

In de Filipijnen kwamen Remco en Ellie in contact met Joy. Joy had net de middelbare school afgerond en wilde heel graag naar het hbo, toen haar vader overleed. Haar moeder werkte van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, maar ze verdiende nog geen vijftig procent van het benodigde collegegeld. Voor Joy was een hbo-opleiding absoluut niet meer haalbaar. Remco en Ellie gingen Joy persoonlijk sponsoren en ze zagen hoe goed het haar deed. "We schreven familie en vrienden aan om meer kinderen te ondersteunen om naar school te kunnen gaan", vertelt Remco. "Dit was het begin van stichting Sparrow. Joy was uiteindelijk de eerste die afstudeerde met een beurs van onze stichting. In 2013 kwamen we als gezin - met inmiddels drie kinderen - weer terug in Nederland, met een ontzettend groot verlangen om het werk van stichting Sparrow uit te bouwen."

BEGIN VAN DIT JAAR MAAKTEN JULLIE DAAROM DE KEUZE OM FULLTIME OP GIFTEN TE GAAN LEVEN. HOE BEVALT DAT?

Ellie: "Het is een beslissing die we samen met God en in vertrouwen hebben genomen. We geloven dat dit de weg is die we nu mogen gaan. Er is veel vertrouwen nodig. We hebben een gezin en willen natuurlijk ook het beste voor onze kinderen. En hoe zit het met onze oude dag? We hebben geen pensioensopbouw en onze AOW is minder, omdat we voor langere tijd in het buitenland hebben geleefd. Zulke vragen kunnen onzekerheid geven. Toen we op giften leefden in de Filipijnen hadden we soms moeite om geld uit te geven aan leuke dingen, zoals uit eten gaan. We hadden het gevoel dat dit te veel luxe was en dat het geld daar niet voor bedoeld was. Toch worden we ook daarin steeds opnieuw bevestigd dat het goed is."

HEB JE DAAR EEN VOORBEELD VAN?

Ellie: "Dan denk ik aan de geboorte van Bart, onze jongste. Ik werkte toen nog parttime en zorgde voor het inkomen, maar ik wilde graag ouderschapsverlof opnemen. Dit kon niet als Remco zich fulltime op stichting Sparrow wilde blijven richten. We hebben toen toch deze stap in vertrouwen gezet. We hadden helemaal geen mensen gevraagd voor ondersteuning, maar toch kwam na het besluit zomaar een grote gift voor ons binnen van iemand die we heel lang niet gesproken hadden. Precies het bedrag dat we nodig hadden voor het ouderschapsverlof."

Remco: "Dit jaar hebben we de stap opnieuw gezet om op giften te leven, zodat we samen meer tijd kunnen vrijmaken om de stichting te laten groeien. Ook hierin vertrouwen we op God. Deze keer hebben we een groep mensen om ons heen verzameld die we allemaal persoonlijk hebben benaderd met de vraag om ons voor twee jaar persoonlijk te ondersteunen. Dat we deze groep mensen om ons heen hebben staan, geeft ons het gevoel dat ze vertrouwen hebben in ons en in ons werk. Dat ze de meerwaarde zien van wat we doen en eraan willen bijdragen om de impact te vergroten."

TOEN KWAM CORONA. WELKE IMPACT HAD DIT OP JULLIE WERKGEBIED EN WAT KONDEN JULLIE DOEN?

Remco: "De impact van corona was ontzettend groot. In de Filipijnen werd er direct een heel strikte lockdown ingesteld. Mensen moesten thuisblijven. Zelfs de vissers mochten niet werken,

Gerelateerd

Giovanca Ostiana: 'Door gospel kun je contact maken met God'

'Nabijheid tijdens het stervensproces is van wezenlijk belang'

'We hebben 'geestelijke strijd' enger en moeilijker gemaakt dan het is'

Onzeker of bang? Beluister deze afspelijst over vertrouwen'

omdat men bang was voor illegaal vervoer tussen de eilanden. Maar mensen die ver onder de armoedegrens leven hebben geen reserves. Binnen een week kwamen er al berichten uit de wijk dat mensen honger hadden. We hebben toen een noodoproep gedaan richting onze achterban. Daardoor hebben we de hele eerste lockdown, drie maanden lang, elk weekend 250 voedselpakketten kunnen uitdelen. De voedselpakketten waren vaak genoeg voor twee weken, dus zo konden we ongeveer 15.000 mensen te eten geven. Voor onze medewerkers in de Filipijnen was dit een grote opgave. Bij onze eerste distributie kwamen er zoveel mensen op de been, dat ze geen afstand meer konden houden. We moesten stoppen en zijn een dag later verdergegaan, in samenwerking met de wijkpolitie.

IN HET NAJAAR WERD JULLIE WERKGEBIED OOK NOG EENS GETROFFEN DOOR VERSCHILLENDE TYFOONS.

Remco: "Dat was een ramp op een ramp. We zaten nog midden in alle coronaproblemen. En toen kwam tyfoon Quinta recht over ons werkgebied heen. Veel van onze sponsorkinderen moesten evacueren en ontzettend veel huizen hadden schade. In sommige huizen was het zeewater tot kniehoogte gekomen. Dat is echt een ramp, want dan zijn alle bedden, kleren en papieren doorweekt. Met ons noodfonds hebben we mensen kunnen helpen met reparaties. Die tyfoons zijn zo triest. Elk jaar wordt de Filipijnen gemiddeld door twintig tyfoons getroffen. Eén van de kenmerken van armoede is dat je jezelf moeilijk kunt verweren tegen rampen. Het kan maar zo dat je net een klein stapje uit de armoede hebt gemaakt en dan zorgt zo'n tyfoon ervoor dat je weer helemaal opnieuw moet beginnen."

WAT ERVAREN JULLIE ALS DE VREUGDES EN MOEILIKHEDEN IN JULLIE WERK?

Ellie: "Het geeft vreugde als je het resultaat ziet van je werk. Bij ons onderwijsproject laat het resultaat langer op zich wachten, maar als je nu kijkt naar de studenten die een diploma hebben gehaald met dank aan de studiebeurs van stichting Sparrow, dan kan ik daar echt blij van worden. Al onze studenten die afgestudeerd zijn hebben een baan gekregen met een salaris boven de armoedegrens. Joy geeft nu bijvoorbeeld leiding aan een team van negen personen. Ook zal ik nooit Ruel vergeten. We hebben zijn zoon geholpen met ons medische fonds. Zijn zoon is een week opgenomen geweest in het ziekenhuis. Na afloop werden we huilend bedankt. Maar we moeten ook veel nee zeggen. Elk jaar krijgen we ontzettend veel aanmeldingen voor een studiebeurs. Sommige mensen zouden zo gebaat zijn met de hulp en begeleiding die wij als Stichting Sparrow geven, maar we hebben niet genoeg middelen om hen allemaal te helpen. Toen we nog in de Filipijnen woonden hebben we ook een keer 'nee' moeten zeggen tegen een medische hulpvraag. Later hoorden we dat diegene overleden was. Dat doet pijn."

Lees ook: ['We hebben geleerd om te leven van giften'](#)

Wil je meer weten over het werk van Remco en Ellie? Kijk op www.stichtingsparrow.nl

Tekst: Jahan Kroes

Beeld: Grietje Veenstra